

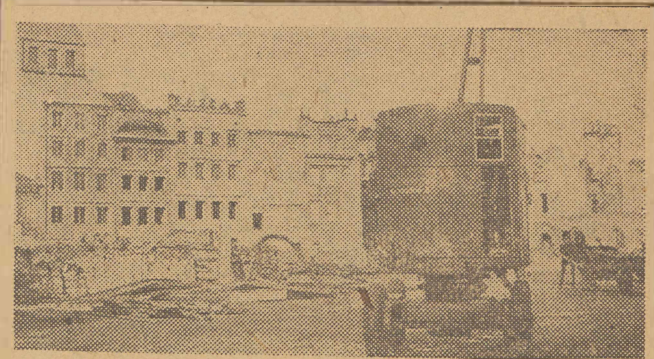
GAZETA
LUBUSKA

Organ Komitetu Wojewódzkiego Polskiej Zjednoczonej Partii Robotniczej

Rok II ABC

Wtorek, 27 grudnia 1949 r.

Nr 352 (363)

Rynek Starego Miasta w Warszawie zmienia swoje oblicze. W sercu najbardziej zniszczonej dzielnicy W-wy odbudowano zażytkową kamienicę „Pod murzynkiem”, gdzie mieścić się będzie muzeum miasta Warszawy. Na zdjęciu fragment rynku.

TOWARZYSZ STALIN —
WÓDZ POSTĘPOWEJ LUDZKOŚCI

Przed 25 laty Towarzysz Stalin w imieniu Partii złożył przysięgę, że testament Lenina będzie z honorem wykonany.

Przysięga Towarzysza Stalina zabrzmiiała jak bojowy apel do Partii, do klasy robotniczej, do narodu radzieckiego i stała się gwiazdą przewodnią w historycznej walce o przeobrażenie życia społecznego, o zbudowanie społeczeństwa socjalistycznego.

Towarzysz Stalin poprowadził naszą Partię i naród radziecki leninowską drogą.

G. MALENKOW

Obronili on i rozwinieli leninowską teorię o możliwości zwycięstwa socjalizmu w jednym kraju. Wcielając w życie nakazy Lenina, Partia nasza pod kierownictwem Towarzysza Stalina zapewniła socjalistyczne uprzedmiotowienie kraju i kolektywizację gospodarki rolnej, przekształcając Związek Radziecki w wielkie socjalistyczne mocarstwo przemysłowe i kolchozowe.

Nikt nie zrozumiał tak wnikliwie głębokich idei leninowskich o Partii marksistowskiej nowego typu, jak Towarzysz Stalin, który obronił czystość nauki Marksa — Engelsa — Lenina, rozwinął teorię marksistowsko-leninowską, zahartował Partię w walce z licznymi wrogami, wykuli i wychowuje kadry zdolne do posuwania naprzód sprawy naszej Partii.

Wielkość Stalina zajaśniała przed całym światem na ostrych zakrętach historii — w październiku 1917 roku, w wojnie domowej, w latach interwencji, kiedy wraz z Leninem kierował on rewolucją socjalistyczną i sprawą rozgromienia wrogów w obronie ojczyzny, kiedy Towarzysz Stalin kierował rozgromieniem niezwykle silnych wrogów naszej ojczyzny.

Wraz z wielkim Leninem Towarzysz Stalin stworzył pierwsze w świecie państwo socjalistyczne. Pod sztandarem Lenina, pod kierownictwem Towarzysza Stalina żyje, rośnie i krzepnie nasza potężna ojczyzna, kraj przyjaźni narodów radzieckich.

W czasie drugiej wojny światowej, gdy nad światem zawisły ciemne moce faszystów grożące zagładą kultury ludzkości, Towarzysz Stalin, stojąc na czele Związku Radzieckiego, bezpośrednio kierował akcją rozgromienia hord hitlerowskich, zapewnił zwycięstwo miłujących pokój narodów, był powszechnie uznanym wodzem w ciężkiej walce o wyzwolenie ludzkości spod jarzma faszystów.

Po zakończeniu drugiej wojny światowej, kiedy na horyzoncie politycznym pojawili się nowi pretendenci do panowania nad światem, Towarzysz Stalin wezwał narody do zdecydowanej walki przeciwko prowokatorom nowej wojny światowej, zjednoczył zwolenników pokoju w potężną siłę, konsekwentnie i bezlitośnie demaskując podżegaczy do nowej wojny. Towarzysz Stalin stanął na czele wielkiego ruchu w obronie pokoju.

TOWARZYSZ STALIN UWAŻANY JEST SŁUSZNIE ZA WIELKIEGO I WIERNEGO PRZYJACIELA MIŁUJĄCYCH WOLNOŚĆ NARODÓW KRAJÓW DEMOKRACJI LUDOWEJ, WYZWOLONYCH SPOD JARZMA FASZYZMU, NARODÓW CHINY I KOREI POŁNOECNEJ, KTÓRE NA ZAWSZE ZRZUCIŁY JARZMO IMPERIALISTÓW.

Oto dlaczego narody Związku Radzieckiego i cała postępową ludzkość widzą w Towarzyszu Stalinie swego uznanego wodza i nauczyciela. Oto dlaczego dzisiaj szczególnie serdecznie dają one wyraz swej miłości i oddania dla Towarzysza Stalina, podkreślając jego wielkie zasługi

Artykuł tow. Malenkowa o STALINIE

MOSKWA (PAP). W specjalnym numerze „Prawdy”, poświęconym 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina ukazał się artykuł G. Malenkowa pt. „Towarzysz Stalin — Wódz postępowej ludzkości”.

Oto tekst artykułu:

w walce o szczęśliwe życie ludzi, o pokój między narodami.

W świadomości narodów wszystkich krajów imię Towarzysza Stalina od dawna już stało się sztandarem pokoju.

Wszyscy ludzie, którzy chcą walczyć przeciwko podżegaczom do nowej wojny, wiedzą, przekonani są, że nie zawiodą się, jeśli zewrą swe szeregi wokół Towarzysza Stalina — wielkiego obrońcy pokoju. Ludzkość, która przeżyła okropności ostatniej wojny światowej, łaknie pokoju i zdecydowanie nie chce nowej rzezi. Z tego właśnie powodu wszystkie narody witają z wdzięcznością tę zdecydowaną i stanowczą politykę pokoju, która prowadzi i której broni Towarzysz Stalin.

Bez względu na wysiłki podżegaczy wojennych zmierzające do oszkalowania naszego kraju socjalistycznego, nie uda im się wykorzystać z świadomości prostych ludzi przekonania, że Związek Radziecki jest prawdziwym ośrodkiem pokoju, że broni konsekwentnie pokój na świecie, że kraj nasz — jak mówi Towarzysz Stalin — zdolny jest do prowadzenia i rzeczywiście prowadzi politykę pokoju, prowadzi ją nie w sposób faryzeusowski, lecz szczerze i otwarcie, zdecydowanie i konsekwentnie.

Demaskowali w swych awanturniczych zamysłach podżegacze wojenni, chcą oszukać prostych ludzi kłamliwym twierdzeniem, jakoby komuniści uważali pokójowe współistnienie krajów socjalizmu i krajów kapitalistycznych za niemożliwe. Swą zbrodniczą działalność w dziedzinie przygotowywania nowej wojny pragną oni osłonić oszczerstwami wymierzonymi przeciwko uczciwej polityce pokoju, prowadzonej przez komunistów.

A przecież Tow. Stalin niejednokrotnie z całą stanowczością oświadczał, że Związek Radziecki stoi na gruncie faktu nieuniknionego współistnienia przez dłuższy okres czasu dwóch systemów — socjalizmu i kapitalizmu — i wytrwale prowadzi politykę utrzymywania lojalnych pokojowych stosunków ze wszystkimi państwami, które wykazują pragnienie przyjaźni współpracy pod warunkiem przestrzegania zasad wzajemności i wykonywania przyjętych zobowiązań.

Prowadzona pod kierownictwem Tow. Stalina polityka zagraniczna Związku Radzieckiego zmierza do zapewnienia trwałego pokoju między narodami, do wzmocnienia ze wszelkich miar przyjaźni współpracy miłujących pokój narodów.

Już po drugiej wojnie światowej Towarzysz Stalin nierzad udzielał ścisłej wypowiedzi na temat bezwzględnej możliwości pokojowej i długotrwałej współpracy między ZSRR i krajami kapitalistycznymi.

Wystarczy przypomnieć choćby następujące bezpośrednie i jasne oświadczenia Towarzysza Stalina.

We wrześniu 1946 r. moskiewski korespondent „Sunday Times” Aleksander Werth zadał Towarzyszowi Stalinowi pytanie: Czy nie uważa Pan, że w miarę dalszego rozwoju Związku Radzieckiego w kierunku komunizmu, zmniejsza się, jeśli chodzi o Związek Radziecki, możliwość pokojowej współpracy ze światem zewnętrznym? Czy możliwy jest „Komunizm w jednym kraju?”

Towarzysz Stalin odpowiedział: „Nie wątpię, że możliwości pokojowej współpracy nie tylko nie zmniejsza się, lecz mogą nawet rosnąć. „Komunizm w jednym kraju” jest zupełnie możliwy, zwłaszcza w takim kraju jak Związek Radziecki.

W grudniu 1946 roku Elliot Roosevelt zadał Towarzyszowi Stalinowi pytanie: „Czy uważa Pan, że jest możliwe dla demokracji takiej, jak Stany Zjednoczone, pokojowe współżycie na świecie z taką komunistyczną formą rządów, jaka istnieje w Związku Radziecki-

kim, że i ani z jednej, ani z drugiej strony nie będą podejmowane próby ingerencji w wewnętrzne sprawy polityczne drugiej strony?”

Towarzysz Stalin odpowiedział: „Tak, oczywiście. Jest to nie tylko możliwe. Jest to rozsądne i całkowicie możliwe do urzeczywistnienia.

W okresie największego napięcia wojennego różnice w formie rządów nie przeszkodziły obu naszym krajom w połączeniu się i pokonaniu naszych wrogów. Jeszcze w wyższym stopniu możliwe jest utrzymanie tych stosunków w okresie pokoju.”

W kwietniu 1947 r. Towarzysz Stalin w rozmowie z p. Stassenem oświadczył: „Nie należy tracić umiaru we wzajemnej krytyce systemów. Każdy naród trzyma się tego systemu, którego chce i może się trzymać. Jaki system jest lepszy — historia pokaże. Należy szanować systemy wybrane i zaaprobowane przez naród. Czy system w USA jest zły lub dobry — jest sprawą narodu amerykańskiego. Współpraca nie wymaga, aby narody miały jednaki system. Należy szanować systemy zaaprobowane przez naród. Tylko pod tym warunkiem możliwa jest współpraca.”

W maju 1948 r. Towarzysz Stalin pisał w odpowiedzi na list otwarty Henry Wallace’a: „...rząd radziecki uważa, że mimo różnych systemów gospodarczych i ideologii — współistnienie tych systemów i pokojowe uregulowanie różnic między ZSRR a Stanami Zjednoczonymi jest nie tylko możliwe, lecz również bezwzględnie konieczne w interesie powszechnego pokoju.”

W styczniu 1949 r. naczelny dyrektor europejskiego oddziału amerykańskiej agencji prasowej „International News Service” Kingsbury Smith zwrócił się do Towarzysza Stalina z pytaniem: 1) Czy rząd ZSRR gotów będzie rozpatrzyć sprawę ogłoszenia wspólnej z rządem Stanów Zjednoczonych deklaracji, potwierdzającej, że ani jeden ani drugi rząd nie ma zamiaru ucieszyć się do wojny przeciwko sobie? 2) Czy rząd ZSRR będzie gotów podjąć wspólnie z rządem Stanów Zjednoczonych kroki, zmierzające do urzeczywistnienia tego faktu.

Towarzysz Stalin odpowiedział, że „rząd radziecki gotów byłby rozpatrzyć sprawę ogłoszenia takiej deklaracji” a dalej: „oczywiście, rząd ZSRR mógłby współpracować z rządem Stanów Zjednoczonych w podjęciu kroków, zmierzających do urzeczywistnienia paktu pokoju i prowadzących do stopniowego rozbrojenia”. Tak mówi Towarzysz Stalin, wyrażając dążenie ludzi radzieckich do pokojowej, twórczej pracy, do ustanowienia przyjaźni stosunków między narodami wszystkich krajów. Związek Radziecki uważa, że droga pokojowej rywalizacji z kapitalizmem jest w pełni możliwa do przyjęcia. Przez usta Towarzysza Stalina cały naród radziecki oświadcza kategorycznie, że ZSRR jest przeciwko awanturnom wojennym, za ugruntowanym i długotrwałym pokojem na świecie mimo, że ludzie radzieccy są absolutnie pewni swej niezłomnej siły. A przecież cała historia istnienia Związku Radzieckiego dawała wielokrotnie dowody, że słowo naszego Wielkiego Wodza nigdy nie mija się z czynem.

Niechaj brudni i sprzedajni pismacy wreszcie co im się podoba na temat agresywnej polityki Związku Radzieckiego.

Nasz wódz i nauczyciel Towarzysz Stalin rzucił wielki apel o pokój między narodami. Apel ten coraz głębiej przenika w serca ludzkie. Żadnym gangsterem pióra z obozu podżegaczy wojennych nie

uda się spotwarzyć stalinowskiej polityki przyjaźni narodów, nie uda się przekreślić świętego słowa „pokój”, wypisanego na sztandarach narodów miłujących wolność.

Coraz szerzej rozwija się i coraz bardziej krzepnie potężny ruch na rzecz pokoju, przeciwko podżegaczom do nowej wojny. Narody wszystkich krajów widzą w Towarzyszu Stalinie Wielkiego obrońcę pokoju.

Wielką zdobyczą kierowniczej działalności Partii Bolszewickiej jest ugruntowana mocno w naszym kraju przyjaźni narodów. Wykuc niewzruszone braterstwo narodów zdołała tylko Partia Bolszewicka — konsekwentny nosiciel idei internacjonalizmu, solidarności między-narodowej.

Wojna w obronie ojczyzny w latach 1941—1945 była najpoważniejszą próbą wszystkich sił narodów Związku Radzieckiego. Była ona zarazem najpoważniejszą próbą dla Partii Bolszewickiej. Partia wyszła z tej próby odnosząc wielkie zwycięstwo. Partia nasza, bezgranicznie wierna sprawie komunizmu, przestrzegając mądrych wskazań Towarzysza Stalina, stale porwawszy za sobą naród, mobilizowała jego siły do walki z wrogami. Organizatorska praca Partii jednociła i kierowała ku wspólnemu celowi wszelkie wszystkie siły radzieckie, wszystkie masowe organizacje społeczeństwa radzieckiego. Wszystkie siły i środki kraju podporządkowane były zadaniam rozgromienia wroga. Zademonstrowana została znów nieprześcigniona umiejętność Partii Bolszewickiej mobilizowania mas w najbardziej skomplikowanych warunkach.

Na wszystkich trudnych etapach walki o wolność i szczęście narodów, o niepodległość i rozkwit naszej ojczyzny, o zbudowanie komunistycznego społeczeństwa w naszym kraju — Partia Bolszewicka osiągała sukcesy dlatego, że zdobyła zaufanie milionów ludzi radzieckich, stale umacniała łączność z masami, przysłuchiwała się głosowi mas.

TOWARZYSZ STALIN UCZY, ŻE PARTIA BOLSZEWICKA JEST SIŁĄ DLA TEGO, ŻE KIERUJĄC RUCHEM, ZAWSZE ZACHOWUJE I ROZSZERZA ŁĄCZNOŚĆ Z SZEROKIMI MASAMI LUDZI PRACY.

„Siła bolszewików, siła komunistów — mówi Towarzysz Stalin — polega na tym, że umieją oni otaczać naszą Partię milionami bezpartyjnych aktywów. My, bolszewicy, nie mielibyśmy tych sukcesów, które mamy obecnie, gdybyśmy nie umieli zdobyć dla Partii zaufania milionów bezpartyjnych robotników i chłopów. A co do tego potrzeba? Potrzeba do tego, aby partyni nie odgradzali się od bezpartyjnych, aby partyni nie zamykali się w swej skorupie partyjnej, aby nie chępli się swą partyjnością, lecz przysłuchiwali się głosowi bezpartyjnych, aby nie tylko uczyli bezpartyjnych, lecz i uczyli się od nich”.

Na wszystkich etapach walki i wielkiej twórczej pracy nad zbudowaniem społeczeństwa socjalistycznego Towarzysz Stalin przestrzega nieustannie naszą Partię, a przede wszystkim kadry kierownicze przed tym, by nie wpadały w samozadowolenie, by nie przestawały ujawniać braków w pracy. Kierownik, który nie spostrzega braków, który godzi się z brakiem, nie jest zdolny do posuwania sprawy naprzód, działa nie na korzyść państwa, lecz na jego szkodę.

Skuteczne wykonanie zadań stojących przed Partią, jest nierozdzielnie związane z rozwijaniem bolszewickiej krytyki i samokrytyki, które stanowią podstawowy warunek rozwoju naszej Partii.

Towarzysz Stalin uczy, że bez samokrytyki nie możemy posuwać się naprzód, że samokrytyka jest nam potrzebna jak powietrze, jak woda, że siła bolszewizmu na tym właśnie polega, że nie boi się on krytyki i z krytyki swych braków czerpie energię do dalszego posuwania się naprzód. Hasło samokrytyki — mówi Towarzysz Stalin — „Leży u samych podstaw Partii Bolszewickiej. Leży ono u podstaw ustroju dyktatury proletariatu. Skoro nasz kraj jest krajem dyktatury (Ciąg dalszy na stronie 3)

NARODY ŚWIATA w hołdzie Tow. J. Stalinowi

Z całego świata napływają w dalszym ciągu depesze o obchodach i uroczystościach, poświęconych 70-leciu urodzin Józefa Stalina.

A oto ostatnie wiadomości:

ZW. AZEK RADZIECKI

Narody radzieckie obchodzą niezwykle radośnie i uroczysto dzień urodzin Józefa Stalina.

Depesze, nadechodzące ze wszystkich republik, donoszą o wielkich uroczystościach, akademiach, zebraniach i wiecach ku czci historycznej daty.

Stolice Republik Związkowych, miasta radzieckie i wsie rozjarzyły się tysiącami barwnych iluminacji. Szczególnie uroczysto obchodzono Wielki Jubileusz w miejscowościach związanych z rewolucyjną działalnością Józefa Stalina.

Niekończące się kolumny robotników, kolchoźników, inżynierów pracujących i młodzieży zebrały do miasta Gori, w którym urodził się Józef Stalin.

Z całego kraju napływają dalsze meldunki o wykonaniu zobowiązań, podjętych we współpracy z Józefem Stalinem.

MONGOLIA

W Ulan-Bator, stolicy Mongolskiej Republiki Ludowej, odbyło się uroczyste posiedzenie Miejskiego Komitetu Mongolskiej Partii Ludowo-Rewolucyjnej z udziałem przedstawicieli organizacji społecznych, armii mongolskiej i mas pracujących miasta — po świętowanie 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina.

ALBANIA

W Tiranie odbyła się wspólna akademia Komitetu Centralnego i Komitetu Miejskiego Albańskiej Partii Pracujących, poświęcona 70 rocznicy urodzin Stalina.

Referat o życiu i działalności Wielkiego Wodza mas pracujących całego świata wygłosił sekretarz generalny Albańskiej Partii Pracujących Enver Hodża.

INDIE

Ambasada radziecka w Delhi otrzymuje w dalszym ciągu depesze i listy od organizacji społecznych i poszczególnych osób z życzeniami dla Józefa Stalina.

W jednym z listów robotnicy kolejowi stwierdzają, że hinduska klasa robotnicza de maskować będzie anglo-amerkańskich podżegaczy wojennych i ich hinduskich sojuszników i nie dopuści do wykorzystania Indii jako bazy wojennej przeciwko ZSRR.

W całym kraju odbyły się liczne akademie i wiece, zorganizowane ku czci Wielkiego Jubilata.

RUMUNIA

Masy pracujące Rumuńskiej Republiki Ludowej uczciły 70 rocznicę urodzin Stalina wspaniałymi osiągnięciami produkcyjnymi.

Awans górnika na dyrektora kopalni

WROCLAW. Górnik Zygmunt Wieczorek z kopalni węgla brunatnego w Smogórach, wysunęty został na stanowisko dyrektora kopalni.

Wieczorek zasłużył sobie na zaufanie i sympatię całej załogi, a dzięki pracy samokształceniowej zdołał osiągnąć wysokie kwalifikacje zawodowe.

Specjalne „Warty stalinowskie”, które pracowały w dniu jubileuszu, osiągnęły rekordowe wyniki. Między in. górniczy jednego z zagłębi węglowych przekroczyli normy dzienne o 80 proc. kilkadziesiąt brygad wykonało 2—3 normy dzienne.

WĘGRY

W dniu urodzin Wielkiego Wodza i nauczyciela narodów całego świata masy pracujące Węgierskiej Republiki Ludowej w dowód wdzięczności i miłości dla Józefa Stalina zaciągnęły „Warty stalinowskie”. Robotnicy zakładów włókienniczych „Weissmanfred” wykonali normę w 200—300 proc. O wielkich sukcesach produkcyjnych zameldowali również górnicy, kolejarze i hutnicy.

W dniu Wielkiego Jubileu-

szu Budapeszt rozjarzył się wspaniałymi iluminacjami. W całym kraju odbyły się uroczyste akademie i manifestacje na cześć Wielkiego Stalina.

NIEMCY

Uroczyste wiece i akademie poświęcone 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina, odbyły się w Niemieckiej Republice Demokratycznej.

Ponad 10.000 mieszkańców miasta Schwerin po wielkim wiecu, wystosowało depesze gratulacyjną do Józefa Stalina.

Olbrzymie wiece, poświęcone Wielkiemu Jubilatowi, odbyły się w Saksonii, Turynii i w Berlinie.

W Hamburgu w Niemczech Zachodnich powołano do życia towarzystwo, którego zadaniem będzie walka z kam-

pamią oszczerczą, prowadzoną systematycznie w Niemczech Zachodnich przeciwko Związkowi Radzieckiemu.

KUBA

Wychodzący w Hawanie dziennik „Noticias de Hoy” donosi o licznych manifestacjach na Kubie, poświęconych 70 rocznicy urodzin Stalina.

Na jednym z wieców referaty o życiu i działalności Józefa Stalina wygłosili kierownicy Partii Ludowo-Socjalistycznej Blas Roca i Marinella Pengla.

KOREA

Ludność Pusanu — Stolicy Ludowo-Demokratycznej Republiki Koreańskiej na uroczystej akademii złożyła hołd Wielkiemu Wodzowi mas pracujących całego świata — Józefowi Stalinowi. Wśród burliwych oklasków wystosowano depesze gratulacyjną do Wielkiego Jubilata.

ST. ZJEDNOCZONE

NEW YORK. Kongres Słowian Amerykańskich przesłał depesze gratulacyjną J. Stalinowi, w której życzy Dostojnemu Jubilatowi długich lat życia i pracy dla dobra obozu pokoju.

Depeszę podpisał przewodniczący Kongresu Krzycki i sekretarz — Pirynski.

AUSTRIA

WIEN. W Wiedniu odbyło się uroczyste posiedzenie miejskiego aktywu Komunistycznej Partii Austrii, poświęcone 70-leciu urodzin J. Stalina.

„Pafawag”
dla uczczenia Generalissimusa Stalina
uruchomił
nowy dział produkcji

WROCLAW. Załoga Państwowej Fabryki Wagonów we Wrocławiu zobowiązała się do uczczenia urodzin Generalissimusa Stalina uruchomieniem nowego oddziału produkcyjnego, którego otwarcie przewidziane było w końcu stycznia 1950 r.

Dzięki wydajnej pracy robotników zobowiązanie zostało zrealizowane i w dniu 21 bm. nastąpiło uroczyste uruchomienie nowego działu.

Przecięcia wstęgi dokonał czołowy przodownik pracy, ZMP-owiec Bronisław Kubicki.

kiem tej nowej epoki. Dzięki zwycięstwu sprawy robotniczej imię Stalina wyrosło w walce klasowej, przeobraziło się w zdobywcę ogólnoludzką; stało się ono potężną ostoną nowej ery dziejowej — ery socjalizmu”.

Towarzysz Cyrankiewicz w artykule: „Stalin przewodzi w walce o rewolu-

Idee stalinowskie w budownictwie socjalizmu w Polsce

cyjną jedność klasy robotniczej” wskazuje, że fundamentem rewolucyjnej jedności klasy robotniczej w Polsce i na całym świecie jest i może być jedynie nauka Lenina i Stalina.

O międzynarodowym znaczeniu Rewolucji Październikowej, kierowanej przez genialnych Wodzów Lenina i Stalina i o jej wpływie na przyspieszenie rozwoju ludzkości do socjalizmu pisze tow. Berman.

Tow. Minc rozwija niekiedy zagadnienie demokracji ludowej, jako formy dyktatury proletariatu, jako państwa typu socjalistycznego, jednorodnego w swej treści klasowej z państwem radzieckim i wskazuje tendencje rozwojowe naszego państwa.

Naukę stalinowską o sojuszu robotniczo-chłopskim charakteryzuje tow.

Po rocznicy

Rewolucjo! Siedemdziesiąt lat
Stalinowych powiewa nad światem.
I rodzi się nowy świat, świat stary pęka jak atom.
(Broniewski)

Dzień urodzin Towarzysza Stalina pokazał jak prawdziwe są te słowa. Nie znamy w historii faktu, by rocznica urodzin człowieka stała się tak ogromnym i tak wymownym wydarzeniem — jakim się stała rocznica urodzin Tow. Stalina. Przygotowania do obchodu i sam obchód rocznicy poruszyły dosłownie setki milionów ludzi — w naszym kraju, we wszystkich krajach ludowej demokracji i na całym świecie. W dniu 21 grudnia serca milionów ludzi były jednym rytmem i umysły żyły jedną myślą — myślą o Stalinie.

Manifestacja miłości i przywiązania do Towarzysza Stalina stała się manifestacją siły, jednolitości i wartości całego obozu demokratycznego, całego obozu pokoju i postępu. Wiemy, że nasi wrogowie wzięli i wzięli wszystkie swe na dzieje z planami oderwania krajów demokratycznych od Związku Radzieckiego i Towarzysza Stalina.

W dniu 21 grudnia nasz naród i wszystkie kraje demokratyczne oraz ludzie pracy we wszystkich krajach kapitalistycznych zamyśliwali raz jeszcze — i to ze szczególną siłą, że nikomu i nigdy nie uda się tych planów zrealizować. W dniu 21 grudnia świat pracy zamianował, że pragnie jeszcze bardziej wzmocnić braterstwo i solidarność ze Związkiem Radzieckim, z WKP(b) i z Towarzyszem Stalinem, że w Związku Radzieckim i Towarzyszu Stalinie widzi swego wodza i przewodnika w walce o pokój i postęp. Manifestacja z okazji tego doniosłego jubileuszu odznaczała się niezwykłą serdecznością. Wszystko to powinno dać dużo do myślenia naszym wrogom.

Obchód rocznicy urodzin Towarzysza Stalina stał się manifestacją na rzecz wierności Jego nauce, nauce marksizmu-leninizmu, nieprzejednanie wroglej wobec wszelkiego oportunistyzmu. Wiemy, że obóz imperialistyczny w walce z ruchem rewolucyjnym szczególnie nadzieje wiąże dziś z oportunistami i odstępstwami od linii marksistowsko-leninowskiej. W dniu 21 grudnia ludzie pracy — raz jeszcze i ze szczególną siłą pokazali — jak bezpodstawne i złudne są rachuby imperialistów. Ludzie pracy są po stronie nauki Lenina i Stalina. Ludzie pracy w naszym kraju i w innych krajach z pogardą odrzucają tych, którzy występują przeciwko nauce Lenina i Stalina — opromieniającą drogę naszej walki i dającej nam pewność zwycięstwa. Ludzie pracy uważają naukę marksizmu-leninizmu za SWOJĄ naukę i czcżą i miłością darzą tego, który tę naukę rozwija i posuwa naprzód. Genialny umysł Stalina — kontynuatora dzieła Lenina uogólnia i ujmuje w prawa — wysilek każdego z nas, doświadczenia każdego z nas, zwycięstwa i osiągnięcia każdego człowieka pracy. Tylko zaślepiony nienawiścią wróg może sobie wyobrazić, że potrafi zerwać TEGO RODZAJU więzy najściślejszej jedności WEWNĘTRZNEJ. Stalin jest wszędzie tam gdzie jest walka i trud. Stalin jest nadzieją ludzi pracujących i walczących o lepszy świat.

W świętowaniu rocznicy urodzin Towarzysza Stalina w naszym kraju i w innych krajach wzięła żywy i aktywny udział nie tylko przodująca siła narodu — klasa robotnicza. Masowy udział w obchodzie wzięł cały świat pracy, mieszkańcy najdalejzych nawet zakątków kraju. Na podkreślenie zasługuje masowy udział w obchodach ku czci Towarzysza Stalina chłopów, a zwłaszcza kobiet wiejskich oraz szeroki rzesz inteligencji pracującej. Dzieci i młodzież znajdowały tysiące form wyrażenia swych uczuć w sposób szczególnie żywy i serdeczny. Idea uczczenia święta urodzin Towarzysza Stalina sięgnęła głęboko w masy ludowe.

Obchodząc rocznicę urodzin Towarzysza Stalina nie tylko złożyliśmy hołd Wielkiemu Jubilatowi, ale i posunęliśmy na nowo dzieło o które walczymy pod sztandarem Lenina i Stalina.

Wyrok w procesie wrocławskim

Polska Ludowa przykładnie karze szpiegów, sabotażystów i dywersantów „dyplomatów” francuskich

WROCLAW. Rejonowy Sąd Wojskowy we Wrocławiu ogłosił w godzinach wieczornych dnia 23 bm. wyrok skazujący agentów wywiadu francuskiego na kary więzienia.

Obywatelka francuska

Yvonne Bassaler uznana za stałą winną zbrodni szpiegostwa i nielegalnego przechowywania broni i skazana na karę 9 lat więzienia. Obywatel polski Jan Kubisiak uznany za stałą winną zbrodni szpiegostwa, nielegalnego przechowywania broni, przyjmowania od osoby działającej w interesie obcego rządu korzyści majątkowych w związku z działalnością na szkodę państwa polskiego oraz udzielania pomocy związkowi, mającemu na celu obalenie demokratycznego ustroju Państwa Polskiego. Jan Kubisiak skazany został na karę 9 lat więzienia z utratą praw publicznych i honorowych na przeciąg 4 lat i przepadkiem całego majątku na rzecz Skarbu Państwa. Obywatela francuscy Józef Feldeisen i Albert Hoffmann uznani za stałą winną zbrodni szpiegostwa i czynienia przygotowań do sabotażu, za co Feldeisen skazany został na 8 lat więzienia, a Hoffmann na 7 lat więzienia, przy czym obaj skazani zostali na przepadek majątku. Obywatel niemiecki Wilhelm Hild uznany za stałą winną zbrodni szpiegostwa, a uniewinniony z zarzutu czynienia przygotowań do sabotażu i skazany na karę 6 lat więzienia.

Uroczyste zakończenie Festiwalu Sztuk Radzieckich

Zaszczytne wyróżnienie poznańskich aktorów

Zdzisława Karczewskiego i Kazimierza Wichniarza

oraz zespołu technicznego Teatru Polskiego

WARSZAWA (PAP). W dniu 22 bm. w Państwowym Teatrze Polskim odbyła się uroczystość zakończenia Festiwalu Sztuk Radzieckich.

Na uroczystość przybyli członkowie Rady Państwa — Szwajbe, Barcikowski, Kolo, dziejski i Niecko, członkowie rządu z premierem J. Cyrankiewiczem na czele, przedstawiciele partii politycznych CRZZ, organizacji społecznych i świata kulturalnego stolicy.

Ambasadę ZSRR reprezentowali: sekretarz Jermielow i attaché Stiepanow. Na wstępie uroczystości, którą rozpoczęło odegranie hymnów polskiego i radzieckiego, orkiestra Filharmonii Państwowej z udziałem chóru Państwowej Opery wykonała pod dyktando Zdzisława Karczewskiego „Portret o Stalinie” Chaczaturiana.

Następnie na scenie, pięknie udekorowanej barwami polskimi i radzieckimi, zajęli miejsca członkowie Komitetu Festiwalowego z przewodniczącym Komitetu Honorowego, ministrem kultury i sztuki St. Dybowskim na czele, członkowie jury Festiwalu, oraz przedstawiciele teatrów z całej Polski.

„Uroczystość dzisiejsza — powiedział m. in. w wymownym przemówieniu min. Dybowski — stanowi zamknięcie doniosłej akcji nie tylko dla naszego życia teatralnego, ale i dla rozwoju całej polskiej kultury w perspektywie naszej drogi do socjalizmu.

Festiwal Sztuk Radzieckich stał się potężną manifestacją naszego zainteresowania kulturą wielkiej ojczyzny socjalizmu, na której doświadcz-

niach pragniemy się uczyć jak budować w naszym kraju socjalizm i sztukę socjalistyczną.

Sąd konkursowy postanowił skumulować ogólną sumę nagród i rozdzielić według poszczególnych grup. Nagrody zostały przyznane zespołom za całość przedstawienia, poszczególne reżyserom, scenografom i aktorom, oraz zespołom technicznym. Niezależnie od tego odrębne jury przyznało nagrody zespołom świetlicowym.

Nagrody zespołowe otrzymał W dziale sztuk klasycznych: nagrodę w wysokości 1.500.000, — zł. — zespół Państwowych Teatrów Dramatycznych w Krakowie za całość widowiska „Trzy siostry” A. Czechowa.

W dziale sztuk Gorkiego: nagrodę w wysokości 1.500.000, — zł. — zespół Państw. Teatru Narodowego w Warszawie za całość widowiska „Jęgor Buleczew” A. Gorkiego, 1.000.000, — zł. — zespół Państw. Teatru im. Wyspiańskiego w Katowicach za całość widowiska „Mieszczanie”.

W dziale sztuk radzieckich: nagrodę w wysokości 1.500.000, — zł. — zespół Państw. Teatrów Dramatycznych w Krakowie za całość widowiska „Lubow Jarowaja” Freniwa, nagrodę 1.500.000, — zł. — zespół Państw. Teatru Dolnośląskiego we Wrocławiu za całość widowiska „Moskiewski charakter” A. Sofronowa, nagrodę 1.000.000, — zł. — zespół Państw. Teatru Polskiego w Warszawie za całość widowiska „Ostatnie dni” M. Bułhakowa, nagrodę 750.000, — zł. — zespół Państw. Teatru Współczesnego w Warszawie za całość widowiska „W pewnym mieście” Anatola Sofronowa, nagrodę 750.000, — zł. — zespół Państw. Teatru im. Wyspiańskiego w Katowicach za całość widowiska „Makar Dubrawa” A. Kornejczuka, oraz nagrodę 500.000, — zł. — zespół uczniów PWST w Warszawie za całość widowiska „Młoda gwardia” F. Adiejeva.

Nagrody za reżyserię: nagrodę w wysokości 350.000, — zł. B. Dąbrowski za pracę reżyserską w sztukach wystawionych w Festiwalu przez Państw. Teatry Dramatyczne w Krakowie a w szczególności za reżyserię „Trzech siostr” A. Czechowa, — Nagrody po 300.000, — zł. — Krasnowicki Władysław — za reżyserię „Jęgora Buleczewa” M. Gorkiego, oraz Leon Schiller za reżyserię „Na dzień” M. Gorkiego.

Nagrody po 300.000, — zł. — Rene L. za reżyserię „Młode gwardia” A. Fadijeva, — Sawan Z. za reżyserię „Bajki” M. Swietłowa, Szietyński H. za reżyserię „Moskiewskiego charakteru” A. Sofronowa — Wyszomirski J. za reżyserię „Ostatnich dni” M. Bułhakowa.

Nagrody za scenografię: Nagrodę w wysokości 300.000, — zł. — Wł. Daszewski za scenografię sztuki Gorkiego „Jęgor Buleczew” w Państ. Teatrze Narodowym im. Wojska Polskiego w Warszawie, Nagrody w wysokości po 150.000, — zł. — O. Axer za scenografię sztuki Gorkiego „Na dzień” w Państ. Teatrze Polskim w Warszawie — A. Stopka za scenografię sztuki Czechowa „Trzy siostry”, Gogola „Ożenek”, Treniewa „Lubow Jarowaja” w Państ. Teatrach Dram. w Krakowie.

Nagrody za kreacje aktorskie: Nagrody po 250.000, — zł. — Zdzisław Karczewski z Poznania za kreację aktorską w roli Burmina „W pewnym mieście” A. Sofronowa, J. Kurnakowicz za kreację aktorską w roli Podkolesina w „Ożenku” Gogola oraz w roli szwanda w „Lubow Jarowaja” Treniewa, — K. Opaliński za kreację aktorską w roli Zewakina w „Ożenku” Gogola oraz w roli Czebudykina w „Trzech siostrach” Czechowa i w roli Gornostajewa w „Lubow Jarowaja” Treniewa, — J. Woszczerowicz za kreację aktorską w roli Taretkina w „Smierć Taretkina” Suchowo-Kobylina, — A. Zeliwerowicz za kreację aktorską w roli Marta Laagura w „Dwóch obozach” A. Jakubsona.

Wśród aktorów, którym przyznano nagrody po 150.000, — zł. znaleźli się Kazimierz Wichniarz z Poznania. Wyróżniony został również zespół techniczny Państw. Teatru Polskiego w Poznaniu, któremu przyznano nagrodę w wysokości 100.000, — zł.

PRZYJECIE NA KREMLU

dla uczczenia 70 rocznicy urodzin J. Stalina

MOSKWA (PAP). 22 grudnia rząd Związku Radzieckiego wydał przyjęcie na Kremlu dla uczczenia 70 rocznicy urodzin Józefa Stalina.

Na przyjęciu obecni byli ministrowie, deputowani Rady Najwyższej ZSRR i RSFR, Bohaterowie Pracy Socjalistycznej i Bohaterowie Związku Radzieckiego, wybitni działacze nauki i kultury, najbardziej znani robotnicy przemysłu, marszałkowie, generałowie Armii Radzieckiej i Marynarki, przedstawiciele prasy radzieckiej, delegacje Republiki Związkowych i przedstawiciele mas pracujących krajów zagranicznych.

Panuje niesłychane ożywienie. Nagle zrywa się burza oklasków... wchodzi: Stalin, Molotow, Malenkov, Woroszyłow, Beria, Kaganowicz, Mikojan, Chruszczow, Bulganin, Szewnik, Kosygin, Suslow, Ponomarenko, Szklariatow.

Owacyjnie witają zebrani Wielkiego Jubilata.

Przewodniczący Prezydium Rady Najwyższej ZSRR — Szewnik zaprasza do stołu przydziałnego Mao Tse-Tunga, Czerwenkova, Rakosiego, Gheorghiu Deja, Siroky'ego, Palmiro Togliatti, Dolores Ibarruri, Ulbrichta, Franciszka Józwiaaka - Witolda, Pessa i Keplena.

Szewnik wznosi następnie toasty na cześć narodów radzieckich Związku Radzie-

kiego, radzieckich sił zbrojnych, na cześć Chin Ludowych, Polski, Czechosłowacji, Węgier, Rumunii, Bułgarii, Albanii, Niemieckiej Republiki Demokratycznej, narodu mongolskiego, na cześć narodu koreańskiego, na cześć Komunistycznych Partii Finlandii, Austrii, Włoch, Francji i na cześć Komunistycznej Partii Hiszpanii oraz na cześć współpracy między narodami Związku Radzieckiego i krajów demokracji ludowej, na cześć zjednoczenia wszystkich sił demokratycznych w walce przeciwko podlegaczom wojennym o pokój na całym świecie.

Grzmia oklaski. Zebrani wznoszą okrzyki: „ZA ZDRO- WIE TOWARZYSZA STALINA!”, „NIECH ŻYJE TOWARZYSZ STALIN!”.

Depesza wychodźstwa polskiego

we Francji

do Prezydenta RP Bolesława Bieruta

WARSZAWA. Prezydent RP Bolesław Bierut otrzymał następującą depeszę: „Uczestnicy plenarnego zjazdu Organizacji Pomocy Ojczyźnie, reprezentującej wychodźstwo polskie we Francji wyrażają Ci Obywatelu Prezydencie najserdeczniejsze podziękowanie za troskliwą opiekę nad wychodźstwem. Równocześnie wyrażamy wdzięczność za

podjęcie stanowczych kroków w obronie naszego wychodźstwa, a w szczególności działaczy polskich organizacji demokratycznych we Francji.

Zapewniamy Cię Obywatelu Prezydencie, że będziemy wytrwali w pracach nad zjednoczeniem wychodźstwa polskiego we Francji wokół naszej ludowej Ojczyzny.”

410 q ziemniaków z jednego ha

uzyskano w konkursie uprawy ziemniaka przemysłowego

WROCŁAW. Oddział wrocławski Centralnego Związku Plantatorów przeprowadził w br. konkurs uprawy i zdrowotności ziemniaka przemysłowego.

W konkursach zorganizowanych w czterech zespołach w pow. Góra Śląska i Wrocław wzięło udział 43 chłopów. Każdy z nich obsadził poletko o obszarze 10 arów dostarczonymi, odpowiednimi sadzeniami. Poletko były przez cały czas pod fachową opieką instruktora.

Konkurs dał nadspodziewanie dobre wyniki. Plony osiągnięte z poletek sięgały do 410 q ziemniaków w przeliczeniu na 1 ha. Najlepsze osiągnięcia, uzyskane dzięki starannej pielęgnacji poletek mieli Łagoda Aleksander z Kałowa Wrocławskich, Wójcicki Stanisław z Grabowa i Olszewski Apolinary z Brzezan pow. Góra Śląska. Otrzymali oni wysokie premie pieniężne. Premie otrzymało również dalszych 17 uczestników konkursu.

TOWARZYSZ STALIN

WÓDZ POSTĘPOWEJ LUDZKOŚCI

(Dokończenie ze strony 1)

proletariatu, a dyktaturą kieruje jedna partia, partia komunistów, która nie dzieli i nie może dzielić władzy z innymi partiami — to czyż nie jest rzeczą jasną, że powinniśmy sami wykrywać i naprawiać nasze błędy, jeżeli chcemy posuwać się naprzód...”

Towarzysz Stalin uczy, że samokrytyka jest szczególną metodą, bolszewicką metodą wychowania kadr.

„...W rezultacie samokrytyki — mówi Towarzysz Stalin — nasze kadry gospodarcze stają się sprawniejsze, czujniejsze, zaczynają traktować poważnie zagadnienia kierowania gospodarką, a nasze partyjne, radzieckie, związkowe i wszelkie inne kadry stają się bardziej uważne, lepiej reagują na potrzeby mas”.

TOWARZYSZ STALIN UCZY, ŻE SAMOKRYTYKA MA NA CELU WYKRYCIE I ZLIKWIDOWANIE NASZYCH BŁĘDÓW, NASZYCH SŁABYCH STRON.

„Niech Partia, niech bolszewicy, niech wszyscy uczeni robotnicy i elementy pracujące naszego kraju — mówi Towarzysz Stalin — wykrywają braki w naszej pracy, braki naszego budownictwa, niech nakreślają drogi zlikwidowania naszych braków, ażeby w naszej pracy i w naszym budownictwie nie było zastojów, bagna, gnicia, ażeby cała nasza praca, całe nasze budownictwo polepszało się z każdym dniem i szło od sukcesów do sukcesów”.

TOWARZYSZ STALIN UCZY, ŻE SAMOKRYTYKA STANOWI JEDEN Z WAŻNYCH ŚRODKÓW WDROŻENIA MAS PRACUJĄCYCH DO RZĄDZENIA.

„A co jest potrzebne, aby wyzwolić siły i zdolności klasy robotniczej i w ogóle mas pracujących i dać im możliwość nabycia umiejętności rządzenia krajem? Do tego trzeba — mówi Towarzysz Stalin — przede wszystkim uczciwego i bolszewickiego zastosowania hasła samokrytyki, uczciwego i bolszewickiego zastosowania hasła oddolnej krytyki braków i błędów w naszej pracy”.

Niezadawalający stan rzeczy w dziedzinie samokrytyki nieuchronnie wywołuje u wielu pracowników biurowych stosunek do sprawy, zarozumiałostwo, pychę, samochwalstwo. Atmosfera sukcesów szczególnie sprzyja wytwarzaniu się nastroju samozadowolenia i bezkrytycznego

stosunku do swych braków. Oto dlaczego w warunkach pomyślnego rozwoju budownictwa socjalistycznego u wielu partyjnych, radzieckich, gospodarczych i związkowych kierowników przejawia się nadmierna pewność siebie, chępliwość, lekceważący stosunek do głosu krytyki ze strony szeregowych komunistów.

Podobne choroby leczy się przede wszystkim w ten sposób, że masy partyjne kontrolują swych przywódców. Towarzysz Stalin uczy, że należy łączyć kontrolę oddolną z kontrolą od dołu.

„Niektórzy towarzysze sądzą — mówi Towarzysz Stalin — że ludzi można kontrolować tylko od góry, gdy kierownicy kontrolują kierowanych według ich pracy. Nie jest to słuszne. Kontrola od góry jest oczywiście potrzebna, jako jeden ze skutecznych środków kontroli ludzi i kontroli wykonania zadań. Ale kontrola od góry bynajmniej nie wyczerpuje jeszcze całej sprawy kontroli. Istnieje innego jeszcze rodzaju kontrola. Kontrola od dołu, gdy masy, gdy kierownicy kontrolują kierujących, wytykają ich błędy i wskazują drogi do ich naprawienia.

Tego rodzaju kontrola stanowi jeden z najskuteczniejszych sposobów kontroliowania ludzi.

Masy partyjne kontrolują swych kierowników na aktywach, na konferencjach, na zjazdach, przez wysłuchiwanie ich sprawozdań, przez krytykę braków, wreszcie przez wybranie lub niewybranie do kierowniczych organów tych lub innych towarzyszy zajmujących kierownicze stanowiska. Ścisłe zastosowanie centralizmu demokratycznego w Partii, jak wymaga tego statut naszej Partii, bezwarunkowa obieralność organów partyjnych, prawo wysuwania i wycofywania kandydatów, tajne głosowanie, wolność krytyki i samokrytyki — wszystkie te i inne podobne środki należy koniecznie wprowadzić w życie, m. in. w tym celu, ażeby ułatwić sprawdzanie i kontrolę kierowników Partii ze strony mas partyjnych.

Masy bezpartyjne kontrolują swych kierowników gospodarczych, zawodowych i innych na bezpartyjnych aktywach, na wszelkiego rodzaju masowych naradach, gdzie wysłuchują sprawozdań swych kierowników, krytykują braki i wskazują sposoby ich naprawienia.

Wreszcie naród kontroluje kierowników kraju podczas wyborów do organów władzy Związku Radzieckiego drogą powszechnego, równego, bezpośredniego i tajnego głosowania.

Zadanie polega na tym, ażeby połączyć kontrolę oddolną z kontrolą od dołu.”

Konsekwentne zastosowanie hasła samokrytyki wymaga stanowczej walki z tymi wszystkimi, którzy hamują i utrudniają jej rozwój, wymaga obrony wszystkich aktywnie występujących ze zdrową krytyką przed prześladowaniem z tym, by słusznie krytykujący czuł za sobą zorganizowaną siłę kolektywu. Pragnienie zwalczania braków może wzmacniać się w masach jedynie wtedy, gdy istnieje pewność, że wskazanie i ujawnienie braków odniesie rzeczywisty skutek.

Towarzysz Stalin uczy, że należy prowadzić bezlitosną walkę z faktami tłumienia i prześladowania samokrytyki. Prześladować samokrytykę — mówi Towarzysz Stalin — znaczy to zabić wszelką inicjatywę organizacji partyjnej, podważyć autorytet kierownictwa w masach partyjnych, doprowadzić do rozkładu Partii i utrwalić w życiu organizacji partyjnej antypartyjne, obyczajne biurokratów, śmiertelnych wrogów Partii.

Towarzysz Stalin wychowuje kadry naszej Partii w duchu nietolerowania samochwalstwa i kwetyzmu. Wskazuje on, że kierownik partyjny nie śmie upiększać rzeczywistości, ukrywać przed Partią faktycznego stanu rzeczy. Jeżeli bolszewik jest mocno przekonany o swej słuszności, powinien on, nie ulegając czystemukolwiek bądź zdaniu, działać tak, jak mu dyktuje rozum i sumienie. Jeżeli bolszewik ma słuszność, jeżeli jego wypowiedzi i czyny odpowiadają ideom, apelom, decyzjom, wskazaniom Partii — nikt i nic nie może zepchnąć go ze słusznej drogi.

Towarzysz Stalin ostrzega stale, że nie pycha, lecz skromność zdobi bolszewika, że każdy kierownik, bez względu na zajmowane stanowisko, jest sługą ludu. Tradycja kierownictwa bolszewickiego jest stałą łącznością przywódców z masami, gotowość uczenia się od mas, naprawiania tych braków, na które wskazują masy pracujące.

Towarzysz Stalin uczy nas, abyśmy, zajmując się pracą codzienną, nie ko-

stnieśli na miejscu, nie żyli tylko starymi formułkami, lecz studiowali doświadczenia codzienne, odważnie naprawiali błędy, ażeby kierowanie budownictwem nowego życia urzeczywistniało się w sposób twórczy. Twórcze kierownictwo polega na tym, że w myśl nauki marksistowsko-leninowskiej powinniśmy studiować współczesne doświadczenia budownictwa i walki; uogólniać w sposób naukowy te doświadczenia i stosować je w praktyce codziennego kierownictwa.

„SIEDZIEĆ U STERU — MÓWI TOWARZYSZ STALIN — I PATRZEĆ TAK, BY NIC NIE WIDZIEĆ, DOPÓKI OKOŁICZNOŚCI NIE ZETKNA NAS BEZPOŚREDNIO Z JAKIMŚ NIESZCZĘŚCIEM — NIE ZNACZY JESZCZE KIEROWAĆ. BOLSZEWIZM NIE TAK POJMUJE KIEROWNICTWO. AZEBY KIEROWAĆ TRZEBA PRZEWIDYWAĆ”.

Naród radziecki bezgranicznie ufa naszej Partii, kocha Partię Lenina — Stalina, uważa ją za bliską sobie i ukochaną Partię. Towarzysz Stalin wysoko ceni zaufanie narodu i używa Partii, by również cenili to zaufanie. Wszyscy ludzie radzieccy pamiętają wzruszające słowa naszego Wielkiego Wodza, wypowiedziane 24 maja 1945 r. podczas przyjęcia na Kremlu ku czci dowódców wojsk Armii Czerwonej, gdy Towarzysz Stalin wznosił toast ku czci naszego narodu radzieckiego i gorąco podziękował narodowi rosyjskiemu za zaufanie, okazane rządowi radzieckiemu w ciężkich czasach wielkiej wojny w obronie ojczyzny.

POD PRZEWODEM TOWARZYSZA STALINA NARÓD NASZ KROCZY PEWNIEM DROGĄ KU KOMUNIZMOWI.

Z UCZUCIEM WIELKIEJ WDZIĘCZNOŚCI KIERUJĄ SWOJE SPOJRZENIA KU TOWARZYSZOWI STALINOWI NARODY ZWIĄZKU RADZIECKIEGO, SETKI MILIONÓW LUDZI WSZYSTKICH KRAJÓW ŚWIATA. POSTĘPOWA LUDZKOŚĆ WIDZI W TOWARZYSZU STALINIE SWEGO UKOCHANEGO WODZĄ I NAUCZYCIELĄ, WIERZY I WIE, ŻE SPRAWA LENINA — STALINA JEST NIEZWYCIEŻONA!

Chyćła
mimo spadku
formy, zawsze
jest pewnym
punktem na-
szej reprezen-
tacji.

Wielkopolska bije Dolny Śląsk 18,5:14,5 w szachach

Odmłodzona szachowa reprezentacja naszego okręgu odniosła zasłużony sukces w meczu z Dolnym Śląskiem rozegranym we Wrocławiu w ramach drużynowych rozgrywek o puchar Wojewódzkiej Rady Narodowej. Sposunek punktów 18,5:14,5 należyce oddaje poziom obu drużyn. Bardzo do brzo wypadli poznańscy „debutanci” Walter Doda, Bloch i bracia Radoszowie. Z każdej strony grało 22 zawodników. Zespół Wielkopolski stanowią obok szachistów poznańskich — zawodnicy z terenu: z Górzowa Zielonej Góry, Kalisza, Kępna i Leszna.

Na pierwszych trzech szachownicach — Kwilecki (P) przegrał przez przekroczenie czasu z Błaszczakiem, Janik (P) zremisował z Jaszczykiem, a Wierzejewski (P) również nie rozstrzygnął meczu z Majorem. (pak)

KALISZ — OSTRÓW

Kulminacyjnym punktem meczu bokserskiego Kalisz — Ostrowa o puchar „Gazety Ostrowskiej” będzie spotkanie dwóch czołowych zawodników wagi półciężkiej: Koleszki z Grzelakiem. Mecz ten odbędzie się w drugiej połowie stycznia w Ostrowie.

Bogaty program Ligi Szkolnej

Doświadczenia i osiągnięcia Szkolnej Ligi Lekkoatletycznej która zwyciężym spotkaniem z repr. POZLA dla ucznia 70 rocznicy urodzin Generalissimu Stalina, zakończyła swój tego roczny sezon, naprowadziła jej inicjatorom, którym przewodzi referent młodzieżowy ZKS Stal i wychowawca fizyczny Ośrodka Szkolenia Zaw. im. Józefa Stalina — mgr. Kowalski Jacek, myśl poważnego rozszerzenia Ligi.

Z zaplanowanej pracy, poza kontynuowaniem rozgrywek lekkoatletycznych w konkurencji zespołów męskich na koniec stycznia roku przyszłego i które odbyłyby się na analogicznych warunkach co męskie z tym, że program ich obejmowałby 60 m., pł. sk. w dal i wzniosł, kulę 4 kg oraz sztafetę wahadłową 5x50 m.

W tym samym mniej więcej czasie ma ruszyć liga pływacka, a następnie koszykowa. Powracając do męskich rozgrywek lekkoatletycznych, dalszy ciąg ich kolekcji przewidziany jest na 14. 1. 50 r. spotkaniem pomiędzy PG i L Magdaleny a PG i L Katego. Od następnego z kolei meczu w dniu 21. 1. 50 r. pomiędzy PG i L Magdaleny a MG Handlowe. W międzyczasie w dniu 28. 1. 50 r. odbędzie się spotkanie reprezentacji Szkół Zawodowych z ogólnoszkolnymi.

Oto terminarz cyklu: 21 stycznia — dystans 1 km w ramach

spotkania PG i L Magdaleny MG. Handlowe; 4. lutego, dystans 1 km w spotkaniu PG i L Katego — OS im. Stalina; 18. lutego — dystans 1,5 km w spotkaniu MG Handlowe — PG i L Marcinkowskiego; 4. marca — dystans 1,5 km w spotkaniu OS im. Stalina — MG Handlowe; 18. marca — dystans 2 km oraz 1 kwietnia 1950 r. — dystans 2 km. Każdorazowe badanie lekarzskie o godz. 14 w Woj. Ośr. KF. Bezpłatne zgłoszenia do „cyklu przełajów” przyjmują sekretariat ZKS Stal w Poznaniu, ul. Daszyńskiego (Dom Kultury Zakł. Przem. im. J. Stalina) do dnia 15. 1. 1950 r.

Koło Sportowe powstało w Czerwiesku

Kolejowy Klub Sportowy w Zielonej Górze zorganizowany w 1945 r. bezpośrednio po objęciu przez władze polskie przysiółkowskich Ziem Polskich nad Odrą i Nysą zapoczątkował działalność sportową w tym mieście. Pierwszy czwórnocny i później doroczne derby piłki nożnej oraz sztafeta kolarska z Ziem Zachodnich do Warszawy, zorganizowana przez ówczesny K.K.S. przyczyniły się do rozpowszechnienia i popularyzacji polskiego życia sportowego w Zielonej Górze. W ostatnich czasach, wobec znacznego rozmnożenia fabryk i zakładów przemysłowych w Zielonej Górze, ZKS „Kolejarz” nieco zmalał. Nie ustał on jednak w pracy ideologiczno-wychowawczej.

Podczas kłedy w Zielonej Górze rozwija się bójnie polskie życie sportowe w oddalonym od tego miasta o kilka kilometrów w Czerwiesku nie ma dotąd nawet koła sportowego. Stąd też ZKS „Kolejarz” w Zielonej Górze, idąc za wskazaniem Biura Politycznego

KC PZPR w sprawie umasowienia sportu uchwał — dla ucznia 70-letnia urodzin Generalissimu Stalina — zorganizować w oparciu o Centralny Ośrodek Wychowania Fizycznego w Czerwiesku, samodzielne Koło Sportowe w gromadzie wiejskiej Czerwiesko, a nad istniejącym już kołowym Kołem sportowym w Rzepinie, rozłożyć opiekę i przysięść temu kołu z wydatną pomocą.

Turniej w Poznaniu rozpoczyna się dla tenisa stołowego dnia 4 stycznia, dla piłki siatkowej

Koło Sportowe „Wiepofana”

W zakładzie „Wiepofana” odbyło się zebranie, na którym wybrano zarząd Koła Sportowego „Wiepofana”. Skład osobowy wyżej wymienionego zarządu przedstawia się następująco:

Przewodniczący — Woźniak, sekretarz — Stefański, skarbnik — Chudziński, gospodarz — Chlebicki. Kierownikami poszczególnych sekcji są: boks — Wyrzykiewicz, piłka nożna — Kamiński, gimnastyka i lekkoatletyka — Stefański, koszykówka i siatkówka — Piątek, pływacko — Janicki, tenis stołowy — Woźniak, szachy — Gałczewski.

Na zakończenie omówiono turniej tenisa stołowego, który ma się odbyć na terenie naszego zakładu. Turniej zostanie rozegrany między kołami sportowymi zrzeszenia Stal. Sekcje pływacka i tenisa stołowego przeprowadzają już treningi.

Stefański korespondent fabryczny

Turniej tenisa stołowego kół sportowych „Ogniwo”

W turnieju startowało 124 zawodników z 14 kół sportowych całego Okręgu.

Finał zgromadził po dwóch najlepszych zawodników z każdego Koła, wyłonionych drogą eliminacji.

Po zwycięstwach walkach indywidualnych zwyciężył Bartczak — (Kolo 12 przy Zarządzie Miejskim Kalisz). Drugie miejsce zdobył Linetty (Kolo 5 przy Powszechnym Zakładzie Ubezpieczeń Wzajemnych Poznań). Trzecim był Stachowiak, również Kolo 5. Zespołowo zwyciężyło Kolo 5 Poznań, tracąc tylko jeden punkt w spotkaniu remisowym z Kolem 12 Kalisz, które zdobyło 2 miejsce.

Zawodnicy otrzymali za pierwsze miejsca praktyczne nagrody, a Kolo 5 dyplom.

Na zakończenie turnieju przewodniczył inspektor Okręgowy ZS „Ogniwo” F. Krajczyński, podkreślając wysoki poziom turnieju, znaczenie podobnych imprez masowych dla Kół Sportowych oraz

już blisko do rozpoczęcia walk finałowych o tytuł mistrza Poznania na rok 1950. W styczniu zbaczymy na starcie finału czołową szachową Poznań, która wyłoniła niedawno zakofezowane półfinały. A więc do finału zakwalifikowali się mgr Horak, Miesowicz, Sładak, Welter, Wardaszk, bracia Stróziakowie, A. Radosz, Frala, Krokos, Wierzejewski, Nowowiejski, Kaszowski, Bloch i Dydalewicz. Poza nimi dopuszczono dwóch najmocniejszych

szachistów bez eliminacji, a to: A. Kwileckiego i Wiermańskiego (Poznań, Kl. Szach.).

Komunikaty

ZKS „Stal” komunikuje, iż w dniu dzisiejszym o godz. 17.30 odbędzie się konstytucyjne zebranie sekcji tenisa stołowego a o godz. 19.00 walne zebranie sekcji szachowej w salce posiedzeń klubu.

Nowe kierownictwo sekcji gimnastycznej Stali przedstawia się następująco: kierownik — Anders M., zastępca Przybecki K., sekretarz Łukomska U., gospodarz Łuczak T., ref. kult. ośw. Łuczak J. (ZMP).

Do nowych władz sekcji pięściarskiej weszli kierownik — Mazurek W., zastępca Moderski T., sekretarz Cwiertnia, gospodarz Ptaszyński, ref. ośw.-kult. Wojtkowiak Eug. (ZMP).

Na zakończenie omówiono turniej tenisa stołowego, który ma się odbyć na terenie naszego zakładu. Turniej zostanie rozegrany między kołami sportowymi zrzeszenia Stal. Sekcje pływacka i tenisa stołowego przeprowadzają już treningi.

Stefański korespondent fabryczny

45 przeszkolonych sanitariuszy sportowych

Jednym z dowodów troski naszego Państwa o właściwe wychowanie sportowców polskich są coraz liczniejsze i częstsze kursy dla instruktorów, obozy kondycyjne zawodników itp. Do nich zaliczyć musimy też ostatni staranien ORZZ i Woj. Urz. K. P. zorganizowany kurs sanitariuszy sportowych, który przeprowadził Woj. Wydz. Zdrowia w Poznaniu. Kurs powyższy zgromadził 45 przedstawicieli Zrzeszeń Sportowych z okręgu.

W najbliższym czasie Zarząd Okręgu „Ogniwo” zorganizuje podobny turniej siatkówki.

Wielkie Miejsce każdorazowego startu i mety będzie boisko Woj. Ośr. KF.

Zwycięzcą cyklu zostanie uczeń który we wszystkich 6 biegach razem wziętych uzyska największą ilość punktów, przy czym punktacja uzależniona będzie od każdorazowej liczby uczestników, którzy przebiegą dystans zgodnie z obowiązującymi przepisami PZLA, np. w wypadku gdy ukończą go 37 uczestników — zwycięzca otrzyma 37 p. ostatni 1 p. itp.

Dla zwyciężek zespołów, Okr. Rada R. F. i Sp. O.R.Z.Z. ufundowała nagrody. Zakładowe zespoły sportowe zgłaszają swe drużyny do 28 XII godz. 12 na adres: Okr. Rada R. F. i S. O.R.Z.Z. — Poznań, Stawieckiego 22.

Terminarz rozgrywek przedstawia się następująco:

15. I. — Warszawa — Rzeszów, Łódź — Częstochowa, Kraków — Wrocław, Szczecin — Gdańsk.

Drużyny, które zajmą pierwsze miejsce w poszczególnych grupach rozegrają na jesieni sportkanie każdy z każdym w grupie finałowej.

Zespoły, które zajmą w końcowych rozgrywkach pierwsze i drugie miejsca, wejdą do II Ligi PZB.

SPORT

W realizacji uchwały Biura Politycznego KC PZPR

przoduje poznańska „Stal”

Cykl biegów przełajowych dla młodzieży szkolnej

Idąc po linii wskazań Uchwały Biura Politycznego KC PZPR oraz stworzonego przez siebie współzawodnictwa w jej realizacji, ZKS „Stal” — Poznań organizuje przy współpracy POZLA oraz zespołu wychowawców fizycznych, tworzących kierownictwo Szkolnej Ligi Lekkoatletycznej, a w porozumieniu z Kuratorium i DOSZ em, cykl biegów przełajowych dla męskiej młodzieży szkół średnich ogólnoszkolnych i zawodowych miasta Poznań, przeznaczając dla 6 pierwszych w klasyfikacji ogólnej nagrody praktyczne, z których pierwszą będzie zegarek.

Celem imprezy ma być spopularyzowanie tej pięknej i zdrowej konkurencji sportowej w jak najszerszych masach poznańskiej młodzieży szkolnej oraz przygotowanie jej do „Biegów Narodowych”.

Cały cykl obejmie 6 biegów na dystansie od 1—2 km, przy czym udział w nich mogą wziąć wszyscy uczniowie wymienionych szkół, którzy ukończą 16 rok życia i którzy zostaną uznani przez lekarza za zdolnych do uczestnictwa.

Odbywać się one będą w soboty, w odstępach 2 tygodniowych, każdorazowo o godz. 15.00, począwszy od dnia 21 stycznia 1950 r., jako pierwsza, nadprogramowa konkurencja przypadających w danych terminach roz-

grywek Szkolnej Ligi Lekkoatletycznej. Miejsce każdorazowego startu i mety będzie boisko Woj. Ośr. KF.

Zwycięzcą cyklu zostanie uczeń który we wszystkich 6 biegach razem wziętych uzyska największą ilość punktów, przy czym punktacja uzależniona będzie od każdorazowej liczby uczestników, którzy przebiegą dystans zgodnie z obowiązującymi przepisami PZLA, np. w wypadku gdy ukończą go 37 uczestników — zwycięzca otrzyma 37 p. ostatni 1 p. itp.

Przed wielkim turniejem

kół sportowych

Zdawałoby się, że w tej chwili tj. po sezonie jesennym koła sportowe przy zakładach pracy przestały pracować, czekając z utęsknieniem na wiosnę. Jak się jednak okazuje miesiąc styczeń przyszłego roku będzie wyjątkowo ożywiony.

Okręgowa Rada Kultury i Sportu O.R.Z.Z. organizuje w pierwszej połowie stycznia 1950 r. wielki turniej piłki siatkowej i tenisa stołowego, w którym udział wezmą wszystkie koła sportowe całego województwa. Turniej ten ma na celu spopularyzowanie siatkówki i tenisa stołowego. W związku z tym do turnieju dopuszczają się również wszystkie drużyny zakładów pracy, przy których nie ma jeszcze kół sportowych. Zakłady pracy i koła sportowe zgłaszają swoje drużyny do 28 XII godz. 12 na adres: Okr. Rada K. F. i S. O.R.Z.Z. — Poznań, Stawieckiego 22.

Ze względu na zainteresowanie jakie wzbudził turniej, Okręgowa Rada Kultury Fizycznej i Sportu O. R. Z. Z., przedłuża termin zgłoszeń dla drużyn poznańskich do 28 grudnia br. Zgłoszenia winny zawierać imienny spis zawodników oraz rezerwy. W turnieju mogą brać udział tylko zawodnicy nieogłoszeni do Polskiego Związku Piłki Siatkowej i do Polskiego Związku Tenisa Stołowego, co umożliwiłoby zwycięzcom zespołom jeszcze w tej chwili niezawansowanych czołowych miejsc w turnieju. Wpłyne to również na zachęcanie do zawodników, którzy przez to nie będą mieli silnej konkurencji.

Turniej rozgrywek na powiatach nasilenie turnieju w związku z konferencją odbędzie się 7 i 8 stycznia.

Dla zwyciężek zespołów, Okr. Rada R. F. i Sp. O.R.Z.Z. ufundowała nagrody. Zakładowe zespoły sportowe zgłaszają swe drużyny do 28 XII godz. 12 na adres: Okr. Rada K. F. i S. O.R.Z.Z. — Poznań, Stawieckiego 22.

Terminarz rozgrywek przedstawia się następująco:

15. I. — Warszawa — Rzeszów, Łódź — Częstochowa, Kraków — Wrocław, Szczecin — Gdańsk.

Drużyny, które zajmą pierwsze miejsce w poszczególnych grupach rozegrają na jesieni sportkanie każdy z każdym w grupie finałowej.

Zespoły, które zajmą w końcowych rozgrywkach pierwsze i drugie miejsca, wejdą do II Ligi PZB.

Wielkie Miejsce każdorazowego startu i mety będzie boisko Woj. Ośr. KF.

Zwycięzcą cyklu zostanie uczeń który we wszystkich 6 biegach razem wziętych uzyska największą ilość punktów, przy czym punktacja uzależniona będzie od każdorazowej liczby uczestników, którzy przebiegą dystans zgodnie z obowiązującymi przepisami PZLA, np. w wypadku gdy ukończą go 37 uczestników — zwycięzca otrzyma 37 p. ostatni 1 p. itp.

Dla zwyciężek zespołów, Okr. Rada R. F. i Sp. O.R.Z.Z. ufundowała nagrody. Zakładowe zespoły sportowe zgłaszają swe drużyny do 28 XII godz. 12 na adres: Okr. Rada K. F. i S. O.R.Z.Z. — Poznań, Stawieckiego 22.

Terminarz rozgrywek przedstawia się następująco:

15. I. — Warszawa — Rzeszów, Łódź — Częstochowa, Kraków — Wrocław, Szczecin — Gdańsk.

Drużyny, które zajmą pierwsze miejsce w poszczególnych grupach rozegrają na jesieni sportkanie każdy z każdym w grupie finałowej.

Zespoły, które zajmą w końcowych rozgrywkach pierwsze i drugie miejsca, wejdą do II Ligi PZB.

Wielkie Miejsce każdorazowego startu i mety będzie boisko Woj. Ośr. KF.

Zwycięzcą cyklu zostanie uczeń który we wszystkich 6 biegach razem wziętych uzyska największą ilość punktów, przy czym punktacja uzależniona będzie od każdorazowej liczby uczestników, którzy przebiegą dystans zgodnie z obowiązującymi przepisami PZLA, np. w wypadku gdy ukończą go 37 uczestników — zwycięzca otrzyma 37 p. ostatni 1 p. itp.

Dla zwyciężek zespołów, Okr. Rada R. F. i Sp. O.R.Z.Z. ufundowała nagrody. Zakładowe zespoły sportowe zgłaszają swe drużyny do 28 XII godz. 12 na adres: Okr. Rada K. F. i S. O.R.Z.Z. — Poznań, Stawieckiego 22.

Terminarz rozgrywek przedstawia się następująco:

15. I. — Warszawa — Rzeszów, Łódź — Częstochowa, Kraków — Wrocław, Szczecin — Gdańsk.

Drużyny, które zajmą pierwsze miejsce w poszczególnych grupach rozegrają na jesieni sportkanie każdy z każdym w grupie finałowej.

Zespoły, które zajmą w końcowych rozgrywkach pierwsze i drugie miejsca, wejdą do II Ligi PZB.

Wielkie Miejsce każdorazowego startu i mety będzie boisko Woj. Ośr. KF.

Zwycięzcą cyklu zostanie uczeń który we wszystkich 6 biegach razem wziętych uzyska największą ilość punktów, przy czym punktacja uzależniona będzie od każdorazowej liczby uczestników, którzy przebiegą dystans zgodnie z obowiązującymi przepisami PZLA, np. w wypadku gdy ukończą go 37 uczestników — zwycięzca otrzyma 37 p. ostatni 1 p. itp.

Dla zwyciężek zespołów, Okr. Rada R. F. i Sp. O.R.Z.Z. ufundowała nagrody. Zakładowe zespoły sportowe zgłaszają swe drużyny do 28 XII godz. 12 na adres: Okr. Rada K. F. i S. O.R.Z.Z. — Poznań, Stawieckiego 22.

Terminarz rozgrywek przedstawia się następująco:

15. I. — Warszawa — Rzeszów, Łódź — Częstochowa, Kraków — Wrocław, Szczecin — Gdańsk.

Mistrz Kl. A trenuje

Pięściarze poznańskiej „Gwardii”, którzy zdobyli mistrzostwo swojej grupy w klasie A, trenują systematycznie pod okiem wytrwałych trenerów Wolniakowskiego i Arskiego. Na górnym zdjęciu juniorzy „Gwardii” wykonują ćwiczenia dyktowane przez Arskiego. Na dolnym — Panke w czasie walki przy worku.

Terminy rozgrywek o wejście do II Ligi PZB

Na posiedzeniu Zarządu PZB odbyło się losowanie rozgrywek o wejście do II Ligi bokserskiej.

Mistrzowskie drużyny poszczególnych okręgów, które będą walczyć o awans do II Ligi PZB, podzielono na 4 grupy:

I — grupa: Warszawa, Rzeszów, Lublin

II — grupa: Łódź, Częstochowa, Poznań

III — grupa: Kraków, Wrocław, Śląsk

IV — Grupa: Szczecin, Gdańsk, Pomorze

Terminarz rozgrywek przedstawia się następująco:

15. I. — Warszawa — Rzeszów, Łódź — Częstochowa, Kraków — Wrocław, Szczecin — Gdańsk.

Drużyny, które zajmą pierwsze miejsce w poszczególnych grupach rozegrają na jesieni sportkanie każdy z każdym w grupie finałowej.

Zespoły, które zajmą w końcowych rozgrywkach pierwsze i drugie miejsca, wejdą do II Ligi PZB.

Wielkie Miejsce każdorazowego startu i mety będzie boisko Woj. Ośr. KF.

Zwycięzcą cyklu zostanie uczeń który we wszystkich 6 biegach razem wziętych uzyska największą ilość punktów, przy czym punktacja uzależniona będzie od każdorazowej liczby uczestników, którzy przebiegą dystans zgodnie z obowiązującymi przepisami PZLA, np. w wypadku gdy ukończą go 37 uczestników — zwycięzca otrzyma 37 p. ostatni 1 p. itp.

Dla zwyciężek zespołów, Okr. Rada R. F. i Sp. O.R.Z.Z. ufundowała nagrody. Zakładowe zespoły sportowe zgłaszają swe drużyny do 28 XII godz. 12 na adres: Okr. Rada K. F. i S. O.R.Z.Z. — Poznań, Stawieckiego 22.

Terminarz rozgrywek przedstawia się następująco:

15. I. — Warszawa — Rzeszów, Łódź — Częstochowa, Kraków — Wrocław, Szczecin — Gdańsk.

Drużyny, które zajmą pierwsze miejsce w poszczególnych grupach rozegrają na jesieni sportkanie każdy z każdym w grupie finałowej.

Zespoły, które zajmą w końcowych rozgrywkach pierwsze i drugie miejsca, wejdą do II Ligi PZB.

Wielkie Miejsce każdorazowego startu i mety będzie boisko Woj. Ośr. KF.

Zwycięzcą cyklu zostanie uczeń który we wszystkich 6 biegach razem wziętych uzyska największą ilość punktów, przy czym punktacja uzależniona będzie od każdorazowej liczby uczestników, którzy przebiegą dystans zgodnie z obowiązującymi przepisami PZLA, np. w wypadku gdy ukończą go 37 uczestników — zwycięzca otrzyma 37 p. ostatni 1 p. itp.

Dla zwyciężek zespołów, Okr. Rada R. F. i Sp. O.R.Z.Z. ufundowała nagrody. Zakładowe zespoły sportowe zgłaszają swe drużyny do 28 XII godz. 12 na adres: Okr. Rada K. F. i S. O.R.Z.Z. — Poznań, Stawieckiego 22.

Terminarz rozgrywek przedstawia się następująco:

15. I. — Warszawa — Rzeszów, Łódź — Częstochowa, Kraków — Wrocław, Szczecin — Gdańsk.

Drużyny, które zajmą pierwsze miejsce w poszczególnych grupach rozegrają na jesieni sportkanie każdy z każdym w grupie finałowej.

Zespoły, które zajmą w końcowych rozgrywkach pierwsze i drugie miejsca, wejdą do II Ligi PZB.

Wielkie Miejsce każdorazowego startu i mety będzie boisko Woj. Ośr. KF.

Zwycięzcą cyklu zostanie uczeń który we wszystkich 6 biegach razem wziętych uzyska największą ilość punktów, przy czym punktacja uzależniona będzie od każdorazowej liczby uczestników, którzy przebiegą dystans zgodnie z obowiązującymi przepisami PZLA, np. w wypadku gdy ukończą go 37 uczestników — zwycięzca otrzyma 37 p. ostatni 1 p. itp.

Dla zwyciężek zespołów, Okr. Rada R. F. i Sp. O.R.Z.Z. ufundowała nagrody. Zakładowe zespoły sportowe zgłaszają swe drużyny do 28 XII godz. 12 na adres: Okr. Rada K. F. i S. O.R.Z.Z. — Poznań, Stawieckiego 22.

Terminarz rozgrywek przedstawia się następująco:

15. I. — Warszawa — Rzeszów, Łódź — Częstochowa, Kraków — Wrocław, Szczecin — Gdańsk.

Drużyny, które zajmą pierwsze miejsce w poszczególnych grupach rozegrają na jesieni sportkanie każdy z każdym w grupie finałowej.

Zespoły, które zajmą w końcowych rozgrywkach pierwsze i drugie miejsca, wejdą do II Ligi PZB.

Wielkie Miejsce każdorazowego startu i mety będzie boisko Woj. Ośr. KF.

Zwycięzcą cyklu zostanie uczeń który we wszystkich 6 biegach razem wziętych uzyska największą ilość punktów, przy czym punktacja uzależniona będzie od każdorazowej liczby uczestników, którzy przebiegą dystans zgodnie z obowiązującymi przepisami PZLA, np. w wypadku gdy ukończą go 37 uczestników — zwycięzca otrzyma 37 p. ostatni 1 p. itp.

Dla zwyciężek zespołów, Okr. Rada R. F. i Sp. O.R.Z.Z. ufundowała nagrody. Zakładowe zespoły sportowe zgłaszają swe drużyny do 28 XII godz. 12 na adres: Okr. Rada K. F. i S. O.R.Z.Z. — Poznań, Stawieckiego 22.

Terminarz rozgrywek przedstawia się następująco:

15. I. — Warszawa — Rzeszów, Łódź — Częstochowa, Kraków — Wrocław, Szczecin — Gdańsk.

Drużyny, które zajmą pierwsze miejsce w poszczególnych grupach rozegrają na jesieni sportkanie każdy z każdym w grupie finałowej.

Zespoły, które zajmą w końcowych rozgrywkach pierwsze i drugie miejsca, wejdą do II Ligi PZB.

Wielkie Miejsce każdorazowego startu i mety będzie boisko Woj. Ośr. KF.

Zwycięzcą cyklu zostanie uczeń który we wszystkich 6 biegach razem wziętych uzyska największą ilość punktów, przy czym punktacja uzależniona będzie od każdorazowej liczby uczestników, którzy przebiegą dystans zgodnie z obowiązującymi przepisami PZLA, np. w wypadku gdy ukończą go 37 uczestników — zwycięzca otrzyma 37 p. ostatni 1 p. itp.

Dla zwyciężek zespołów, Okr. Rada R. F. i Sp. O.R.Z.Z. ufundowała nagrody. Zakładowe zespoły sportowe zgłaszają swe drużyny do 28 XII godz. 12 na adres: Okr. Rada K. F. i S. O.R.Z.Z. — Poznań, Stawieckiego 22.

Terminarz rozgrywek przedstawia się następująco:

15. I. — Warszawa — Rzeszów, Łódź — Częstochowa, Kraków — Wrocław, Szczecin — Gdańsk.

Na posiedzeniu Zarządu PZB odbyło się losowanie rozgrywek o wejście do II Ligi bokserskiej.

Mistrzowskie drużyny poszczególnych okręgów, które będą walczyć o awans do II Ligi PZB, podzielono na 4 grupy:

I — grupa: Warszawa, Rzeszów, Lublin

II — grupa: Łódź, Częstochowa, Poznań

III — grupa: Kraków, Wrocław, Śląsk

IV — Grupa: Szczecin, Gdańsk, Pomorze

Terminarz rozgrywek przedstawia się następująco: